

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. I. Confessio generalis non differenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

PRETIOSAE
OCCUPATIONES
MORIENTIVM
IN SOCIETATE IESV.

CAPVT I. Prima occupatio pretiosa.

Confessio Generalis non differenda.

IOANNES Lauretanus Ro-
mani Collegij ædituus angli-
nà correptus est, citra metum
quidem aut opinionem pe-
riculi, non tamen citra pe-
riculum. Quare tamen morbus non tantus
erat, vt Ioannem lectulo sterneret, tantus
tamen erat, vt consuetam generalem sex
mensium exomologesim in tempus paulò
commodius putaret differendam, quò eam
attentè magis ac exactè obiret. Sed adeò
securum periculi Ioannem (& in eo alios,
vt sibi quantocyùs, & quàm optimè suis ra-
tionibus consulant) monuit *Deus*. Angelus
Custos (ita enim interpretari facile est) spe-
cie hominis irato vultu trucis Ioanni sese
ostendit per quietem, & lanceà minatus est,

verba

A

quòd

Sachin. p. 8.
histor. Soc.
anno 1570.
num. 17.

quòd tamdiu generalem semestrem confessionem distulisset. Ioannes eo viso, tametsi necdum tempus effluerat vsitatae sex mensium confessionis, adeoque nihil culpae à comperendinatione contraxisse sibi videri poterat, adeò tamen timore ac tremore concussus est, vt miram diuini oculi in ijs etiam vbi nos culpam nullam in nobis reperimus introspiciendis perspicientiam simul benignitatemque gratè reueritus, à capite, siue ab ipso vitæ exordio, non verò à semestri tantùm, arcessendam putauerit confessionem suam. id quod aperiente se die dum facit, superfusa repente pituitæ impetu interceptà, sed restitutà diuino beneficio, loquendi facultate, ad finem deducta confessio est: & reliquis morientium præsijs armatus Ioannes, cùm iam supremo se momento proximum videret, Quæso, inquit, Patres, fratresque abiectioni in genua rogate pro me Beatissimam Dei Genitricem; semelque pronunciate *Salve Regina*. Illis Antiphonam finientibus, Ioannes vitam, quæ & ipsa breuis mortis quasi antiphona est, absoluit; vt Iesum benedictum fructum ventris Virginis post hoc exilium, sibi à *Maria* ostensum aspiceret in libertate filiorum Dei.

2 (Franciscum de Montalbo Villagartiensis tironum Domus annuæ anno 1623. 22. Iulij extinctum referunt: aiuntque illum de vni-

boup

uersa

uersa vita confessum, nihil mortalis noxæ vnquam admisisse. Hunc pia foemina cælum cum insigni gloriâ & palmâ pulcherrimâ subeuntem vidit.

3 P. Nicolaus Slaninus Pragæ anno 1649. 6. Aug. in ipsa Generali Confessione pertenda occupatus ad extrema vitæ peruenit. reliqua doloris & amoris actibus exquisitis impleuit, statim absolutus, vinctus, extinctus. Vir de sacro poenitentiaë tribunali sanctè meritus, Ecclesiastes ardens, & amabilis. In gratiarum actionem pro diuinis beneficijs sæpè animam pro holocausto amoris offerebat, illud in ore versans, se omnes, quos mundus vnquam vidisset morbos, aut videret, libentissimè toleraturum, si vel sic omnes mortales ad *Dei* amorem posset pellicere.

4 Gabriel Claros 76. annos natus, Madriti optimatibus iuxta & infimis charus, præ alijs præcipuam sibi esse voluit SS. Eucharistiaë colendæ, ac suæ conscientiaë excolendæ curam. Quotannis, vt se morti, ac sumendo Sanctissimo Christi Corpori, ipso eius Mysterij Festo die, pararet impensius, vniuersas conscientiaë rationes in Sacramento poenitentiaë exponebat. Et verò ipso Corp. Christi die morbo correptus, non diutiùs detentus in hac mortalitate est, quàm tota Eucharistici festi hebdomas elaberetur. cum quâ ipso octauo post festum & morbi die

(qui anno illo 1627. erat 10. Iunij) diem supremum vixit: quasi *Deus* consuetam illam eius quotannis pietatem hęc morte adeo opportunā voluerit commendare.

5. *P. Ludouicus de Fonte*, xv. die ante mortem, cum nullum morbi indicium ostenderet, confessorio suo tempus resolutionis suę instare affirmatē dixit, eoque totius vitę noxas per Sacramentum poenitentię expiauit. Latitiā gestiebat ad mortis cogitationem: aiebatque Regio cuidam aulico, se leprosi illius instar esse, qui à venatore interrogatus, quare cantaret, respondit, eò, quòd inter *Deum* & se, non nisi rudem, eumque iam caducum, sensimque cadentem corporis sui parietem interpositum videret, speraretque breuì hoc impedimentum penitus auferendum. De mortis illius gloriā erit locus agendi aliàs. Non desunt qui peractā generalì confessione, vel etiam particulari, mortem ipsam obedienter, & patienter è *Dei* manu suscipiendam, ac dolores pro poenitentia, tanquam stipendium peccati & poenam, subire se velle dicant pro satisfactione; idque vt per hanc confessorij impositionem, satisficiant pro peccatis ex opere operato, ex vi Sacramenti, cuius integralis pars est satisfactio à confessorio imposita. vnde aiunt Confessorio: Pater, pro mea poenitentia applica etiam, vt quicquid in morbo isto, & morte
ipfa

ipsa boni fecero, & mali patienter sustinero, sit mihi in remissionem peccatorum, augmentum gratiæ, & præmium vitæ æternæ. quod ego punctum è S. Thoma, Soarez, Coningh, & Card. de Lugo aliàs fusiùs expono hìc.

6 P. Ioseph Guimera 1620. 4. Octobris. morte vitæ planè consentaneà sublatus è medio mortalitatis, ad immortales profectus est eo ipso die, quo alterum & octogesimum vitæ annum implebat; cùm 15. ætatis anno Societatem fuisset complexus. Hic vir, vt se morti securum sisteret, quo, poterat mentis ad *Deum* erectæ vigore, centies de peccatis dolens quotidie, centies quotidie à *Deo* dolenter peccatorum suorum veniam exposcebat. Cùm verò se timidiorẽ esse non nesciret, petebat à *Deo* quietam mortem, sine illa, quæ non nunquam in moribundis aduertitur, perturbatione timoris. Ad illam verò securitatem comparandam, præter eas, quas iam instituerat, confessiones, & frequentes quotidie actus, generalem de tota vitæ confessionem in partes diuisit, vt illam intra tres vel quatuor dies particulatim absolueret. Cùmque aliàs calore intolerabili æstua- ret, per illos tamen 3. vel 4. dies, quibus durauit confessio, quasi tempus ipsius confessionis reueritus ille æstus, cessabat tantisper; & postea iterùm reuertebatur. P. Ioseph autem inter pulcherrimam voluntatis suæ
cum

6 *Pretiosæ occupationes mor. in S.I.*

cum diuinâ coniunctionem, & dulcissimos in thesauro Sanguinis Christi repositæ spei actus, in suauem mortem tranquillus indormijt.

7 *P. Ioannes Saller*, qui anno 1630. 24. Martij Monachij defunctus est, narrauit aliquando sibi quendam de Societate post mortem conspectum disertè dixisse: Nisi in Societate esses, periturus eras. Nempe videt bonus *Deus* quæ quisque æternæ damnationis pericula, per eum ad quem à *Deo* vocatus est religiosum statum, effugiat. Prouidetque de aptis æternæ vitæ assequendæ medijs in tali ad quem te vocat statu; fortè in alio periturum. Extremum morbum quasi prælagiens, de tota vita in sæculo & religione transactâ confessus est.

8 Anno 1649. 26. Decemb. Ratisbonæ *Marcum Grandl* (de quo hic aliàs) inter Sacramentalem de tota vita Confessionem & absolutionem repentè apoplexia, & mors opportuna occupauit.

Præstat tamen generalem hanc sui expiationem à sano fieri omninò tempore renouationis, vel annuorum exercitiorum, vel Iubilæi; apparatione illà, quæ fieret à breuì morituro: & fortè scrupuloso cuiquam, si ita videretur, præceptum quoque accipiendum esset à Confessario, hæc non ampliùs repetendi, etiam sub mortem. *Confiteberis viuens,* inquit Ecclesiasticus, *uiuus, & sanus confiteberis,*

Eccli. 17.
V. 27.

ris,

ris, & laudabis Deum, & glorificaberis in miserationibus illius. Quàm magna misericordia Domini, & propitiatio illius conuertentibus ad se! Nec alienum est religiosis ista suggerere. Non abs re enim è vita S. Augustini illud pro lect. 6. in eius festo legendum nobis præscribit Ecclesia: In febrim incidit. Itaque, cum discessum è vita sibi instare intelligeret, Psalmos David, qui ad pœnitentiam pertinent, in conspectu positos, profusis lachrymis legebat. Solebat autem dicere: Neminem, etsi nullius sceleris sibi conscius esset, committere debere, ut sine pœnitentia migraret è vita.

CAP. II. *Secunda occupatio.*

Frequens Confessio: Sensus tenerior pietatis.

Recogitatis (eo modo, quo Confessarius iudicabit) omnibus annis vitæ in amaritudine animæ, restat, ut morbo durante particulares confessiones crebrius fiant, ad securitatem maiorem, ad purgatorij compendium, ad cumulum meritorum.

B. Stanislaus Kostka S.I. tyro, iam olim Viennæ Austriæ à S. Barbara visitatus, & ab Angelis Eucharistiâ refectus, à Beatissima Deipara, Iesu paruulo in amplexus in lectulum porrecto, recreatus, & sanatus, atque Societatem Iesu ingredi iussus, cum Romæ ipsis

Augu-